

Algklasside taidluspidu—VÄRVID

Minule meeldis pidu väga. Meie värv oli sinine, me tegime sinist reedet. Kõik näidendid olid lahedad, aga kõige rohkem meeldisid mulle 1. klassi õunajussid ja 6. klassi mustad kassid.

Ma jutustan lühidalt, mida mingi klass tegi. 1. klassi õunajussid kukkusid puu otsast alla. 2. klass tantsis kollaste kohvritega rokki. 3. klass pidas pulmi. 4.

klass meenutas kunstiõpetuse tunnis lillasid asju. Meie tegime koolitunnis siniseid ülesandeid. 6. klass tantsis “Musta kassi tangot”. Õpilasesindus tantsis ka ja lõpetuseks said kõik puuvilju. **Mari-Ann Liidemaa, 5. kl**

Ilusat talvevaheaga!

3.

2.

1.

4.

5.

5.

6.

Selles numbris:

Õpetaja Kuurmann	2
Poiste nädal	3
Pedagoog ei pikuta	5
Huvitegevus	5
Suurte taidluspidu	6
Dümastia	7
Getteri päevik	8

Õpetaja Kuurmann Ristiku põhikoolist ei ole meile võõras

Käddi Kärt, räägi veidike enda kooliajast.

*Lõpetasin Kullamaa Keskkooli 18. lennu. Minu kooliaeg jäi poliitiliselt üsna huvitavasse aegajärgi lõppu ja Eesti Vabariigi loomise algusesse. Materiaalselt olid need rasked ajad, kuid noore inimesena, ma usun, me ei taajunud neid aegu niimoodi. Ja ega midagi tegemata jäänud. Usun, et meist kasvatati, tänu õpetajatele, töökad, vastutustundlikud, edasipüüdlikud ja tublid kodanikud, meilt nõuti palju rohkem, me õppisime rohkem, kui nt tänapäevanoored. Hetkel tundub, et "2" saamine on rohkem õpetaja kui õpilase mure. Meie klass oli üsna vahva seltskond, rõõm oli iga päev kooli tulla. Mäletan kõige eredamalt muidugi lõpusõrmuste pulma tseremooniat, väljasõitu Vormsisse. Samuti sai koos tööd tehtud-metsa istutatud või kartuleid võetud.

Millal sa avastasid, et tahad õpetajaks saada?

* Usun, et üsna varakult, nii umbes esimeses klassis.

Mis koolid sa selleks oled läbi käinud?

*Kohe peale keskkooli lõpetamist, olles vaid 17aastane, astusin Tallinna Pedagoogilisse Ülikooli (praegune Tallinna Ülikool) kasvatusteaduste teaduskonda, mille lõpetasin 2001, 4. kursusel õppisin ka Austria ülikoolis Private Pädagogische Hochschule der Diözese (suur kasu oli varasemast saksa keele õppimisest) saades stipendiumi Erasmus programmi kaudu, mis tegeleb õpilasvahetusega. See oli ka üks huvitavamaid aegu minu elus.

Hiljem omandasin eriala-inglise keel ja kultuur- Tallinna Ülikoolis ning hetkel töötangi inglise keele õpetajana. Oma

töö tõttu tuli 5a tagasi läbida kaheaastane eripedagoogika kursus Tartu Ülikooli juures ning õpetajatöö ongi ju tegelikult igapäevane õppimine.

Nüüd, kus sa ise oled õpetajana töötanud (päris kaua), oskad ka võrrelda seda, kuidas „vanasti“ õpetati ja mis on nüüd täiesti teistsugune.

*Elu on paljuski teistsugune, pakku-des õppimiseks ja õpetamiseks hoopis teistsuguseid võimalusi, samuti on laste huvid hoopis teistsugused. Kõik oleneb muidugi lastest ja koolidest ka. Mäletan 12. klassis oli meil arvutiõpetus vabaainena, arvutiklassis oli siis 2 arvutit, internetti muidugi polnud. Eks me ikka rohkem klassiruumis õpiku ja vihikuga tööd tegime. Praegu peab olema kõik värviline, internetiseeritud, vilkuma, mänguline. Õpetamine toimub läbi tegevuste-arvutimängude, on-line ülesannete abil, aga ka muuseumides, näitustel, läbi praktiliste tegevuste, meil pole mõnes klassis enam tahvleidki, on smart-tahvlid, lisaks tavalisele arvutiklassile on nõ mobiilne arvutiklass, st tahvelarvutid, mida saab igas klassis kasutada. Kui õpetajal on vaja koralle näidata, pole vaja enam hankida koralli mudelit, piisab vaid google.com ja arvutist ja projektorist ja kõik lapsed näevad seda tahvlil. Ajakulu võib-olla 10 sekundit. Minu ajal õpetajad andsid kindlasti oma parima ja nagu ma eelnevalt ütlesin-meilt nõuti rohkem, hetkel tundub, et lapsed on hästi kursis oma õigustega, kohustustega aga mitte. Ei tulnud meil pähe õpetajaid sinatada või vastu rääkida. Õpetajate suhtes oli suur austus. Ja olen ülimalt tänulik selle eest tagantjärele.

Kas sa oled ikka nn raskete laste klassijuhataja? Kuidas selline töö on?

*Kool, kus ma õpetaja olen, annab tegelikult täitsa tavalise põhikooli lõputunnistuse nii nagu Kullamaalgi saab peale 9. kl lõpetamist. Kuid kuna kõikidel lastel siin on mingi õpiraskus -õigekirja, lugemise või matemaatika-ga, siis on meie klassid väikesed, u 12 last klassis ja õpetajal on iga lapsega rohkem aega tegeleda. Samuti on ka väikeklassid, kus õpilasi on 4 või lausa üksikõpe, viimased õpivad veidi

väiksema tunnijaotusplaani alusel. Meie kooli lastele osutatakse iganädalast logopeedilist abi, pakutakse tugiõppetunde ning parandusõpet. Samuti töötab meil psühholoog ning 2 väga tegusat sotsiaalpedagoogi. Väga super meeskond.

Minu teine lend hakkab kohe lõpetama. Nii toredad lapsed on! Muidugi on igapäevaseid probleeme, aga ei midagi lahendamatu, usun, et meie vahel on usalduslik suhe ja samuti on mul toredad lapsevanemad, kellega koostöö lodusalt sujub. Oleme klassiga palju vahvaid asju ette võtnud-õppekäigud, piknikud, jõululaadad, reiseid. Varsti läheme Leetu nt.

Ma tean, et sa õpetad ka õpetajaid.

*Kuna meie koolis töötavad spetsialistid, kes igapäevaselt ka praktikud on, siis sageli nad õpetavad ja jagavad kogemusi ka teistele õpetajatele. See, et meie koolis pidevalt külalisi käib, nii üle Eesti kui välismaalt, nii tundides kui loengutes, on tavaline. Kuid meie õpetajad käivad ka teisi õpetamas. Mina olen erinevates Eesti nurkades käinud loenguid lugemas teemal "Individuaalsete õppekavade koostamine ja rakendamine tavaklassides", mis on siis kokkuvõtlik kogemuste jagamine, kuidas tuleb õpetajal toime tulla nende lastega, kellele käib ülejõu omandada mingit ainet täies mahus, vaid kellele asju natuke üldistada ja väheke lihtsamaks teha tuleks. Oma koolis juhin ka võõrkeelte ainekomisjoni ja tege-len igapäevaselt võõrkeelte õpetajate ettepanekute ja probleemide vahendamisega direkt-sioonile.

Tütar on sul matemaatik ja sportlane. Räägi, mida tema on juba rohkem saavutanud, kui sina.

* Kuna olin spordis kooliajal suhteliselt saamatu, oli mul põhimõte, et tütar peab kindlasti

hoidma oma vaimu kõrval ärksana ka oma füüsi. 4aastasena panin ta Anna Levandi uisukooli, kus ta käis 1 aasta, siis läksime ujumise peale üle. Sel ajal rääkis ta aga sõbrannadest, kes võrkpalli mängivad ja soovis ka minna. Aasta pärast oli seis selline, et sõbrannad olid loobunud ja Nathalie (minu tütar) oli oma tõelise kire võrkpalli näol leidnud. Täna võib öelda, et kõikvõimalikud rannavolle turniirid Eestis on ta võitnud, tulnud nii Tallinna kui Eesti meistriks ja mängib Eesti koondises. Hiljuti naases oma esimeselt välismängult, samuti treenib juba nais- tekoondise treeneri käe all 1x nädalas, olles ise hiljuti 13 saanud. Minu tütar on hea näide sellest, et kes teeb see jõuab, ta on väga suure tahtejõuga, püüdlik ja auahne. Lisaks õpib ta vaid "viitele" ühes Tallinna eliitkoolis.

Poiste nädal

Poistenädal algas esmaspäeval, 17. novembril, ülikonnapäevaga. Paljud poisid olid kooli tulnud ülikondadega, eriti tubli oli

11. klassi noormees Maik, kes kandis ülikonda terve nädal. Kolmapäeva hommik algas tõsiste teemadega, nimelt külastasid meid politseinikud Sirje Treiman, Harri Mardisoo ning Läänemaa Ohvriabi-

keskuse töötaja Laura Paadik, kes viisid läbi vestlusringi teemal „Kiusamine“. Osa võtsid kõik 1.-4. klasside poisid. Kohtumise lõpuks said

tahvlile poiste enda pakutud käitumisreeglid ning alla kirjutasid kõik osavõtjad.

Sama päeva pärastlõunal käisid 5.-12. klassi poisid Pärli Pubis süüa tegemas.

Merle Kaljuste juhendamisel valmisid nii magus kui ka soolane pirukas. Poisid sõid ja kiitsid.

Reede hommikul asusid 12 vaprat 1.-4. klassi noor-

Meie peres igavust ei tunta, see on vist laiskade inimeste väljamõeldud sõna, ega mina saa siis ka tütest kehvem olla ja püüan vähemalt 4x nädalas trennis käia ja sageli meie trenniajad ja kohad kattuvad, saame koos minna ja tulla.

Mis plaanid sul veel tulevikuks on?

*Võin öelda, et olen õnnelik inimene (3x

üle öla sülitan nüüd 😊)-mul on super tütar, töö, mis mulle meeldib ja head sõbrad. Lootan ikka inimesena edasi areneda ja võtta vastu kõik väljakutsed, mida elu mulle pakub. Olen suur mälumängu huviline, võtan juba ammu hoogu, et liituda mõne mälumängu klubiga. Oleme perega suured reisijad, kui tööd ja tegemised lubavad. Unistan muidugi sellest, et seda veel rohkem teha saaks. Samuti unistan, et õpetaja roll ja positsioon ühiskonnas leiaks suuremat tunnustust ja õpetajad

rahulikult ja südamega tööd teha saaks, samas inimväärselt elada.

Meie kooli uus näitetrupp Eksprompt

meest Marimetsa rabasse matkale. Met-
sas vajaminevaid tarkusi õpiti koos kait-
seliitlaste Toomas Vahuri, Leili
Seisoneni ja Ott Lutsuga. Eriti põne-
vaks tegi matka esimene maha sadanud
lumi. Poisid jõudsid matkalt tagasi
rõõmsate ja punapõsksetena. Väsimuse-
märke ei olnud näha, sest lumesõda
jätkus kooli ees kuni bussi
saabumiseni.

Samal ajal kui väikesed poisid
metsas matkatarkusi omandasid,
külastasid meid taaskord
politseinikud. Seekord räägiti
5.-12. klassi poistele kiusami-
sest. Laura Paadik ning polit-
seinikud Tiina Matt ja Sirje
Treiman viisid läbi töötoa,
kus kõik poisid said avaldada
oma arvamust ning selgitati välja, et
kiusamise juures on kõige tähtsam mär-
kamine. Täna kõik poisse, kes poiste-
nädalast osa võtsid! Aitäh ka Markosele,
kes ühele vaprale matkasellile oma müt-
si laenas. **Riina Gilden**

Päkapikud käivad juba
ammu akna taga.
Soovin kõigile palju
palju kommi!

Dialoog inglise keele tunnist:

-Excuse me. How can I get from the schoolhouse to the church?

-First draw the park!

(Väga karm värk. Enne tuleb park joonistada, siis ütleb, kuidas minna. Tegelikult tahtis õpilane öelda, et minge läbi pargi – through the park, aga ütles draw the park – joonista park. Sarnane hääldus ja nii erinevad sõnad!).

Jätkub vestlus Tiinaga (algus lk 7)

Milliseid pedagoogilisi tarkusi, mida Sa oled saanud emalt, vanaemalt ja oma õpetajatelt, hindad praegu?

Kui minult on ülikoolis küsitud, et milline õpetaja ma olla tahan, siis olen ikka mõelnud sellele, mis omadused mu emal olemas on. Näiteks seda olen ka teistele tihti rääkinud, et õpetaja ei pea ega saagi olla kuri. On täiesti võimalik (ja ääretult vajalik) suhtuda õpilastesse sõbralikult ja austusega ning ei pea nende kallal tänitama või nendega riidlema. Siis saad ise samasuguse suhtumise osaliseks. Ja no muidugi see positiivsus ja rõõmsameelsus, mis emal olemas on. Olen ise alati samasugune olla tahtnud ning õnneks vist olen ka.

Vanaemalt olen õppinud organiseeritust ja ettenägelikkust. Näiteks ei ole ma ühtegi õppematerjali kunagi ära visanud ning ülikoolis saadud töölehtedele olen kirjutanud alati harilikuga, et vastused oleks võimalik hiljem ära kustutada ning lehti õpilastele paljundada. Samuti on mul kõik materjalid kenasti kaustadesse koondatud, nii et tean täpselt, kust mida leida. Vanaema on mulle õpetanud ka seda, et tunnis on alati oluline varasemalt õpitud materjal üle korrata, et see ikka meelde jääks. Kaheteistkümne kooliaasta jooksul kogusin oma õpetajatelt palju tarkusi

ning selle eest olen neile väga tänulik. Seda, et Kullamaa koolis on head õpetajad, olen ma alati arvanud. Meil on alati kõik olnud nõus aitama ja kas või pärast tunde istuma, kui abi vaja on.

Kui tihti sa oma pereliikmetega kooliasju arutad?

Ausalt öeldes räägime kogu aeg, kooliasjadest – kuidas mul läheb inglise keele õpetamine lasteaias või eratundide andmine või koolis õpetamine. Mul on alati pärast koolist tulekut nii hea tunne, ikka tahaks ju rääkida, mis lapsed tegid või mis endal hästi läks. Mäletan, et kui ma alguses lasteaeda õpetama läksin, siis küsisin ema käest ikka üsna palju nõu. Minu jaoks oli see nii uus ja tundmatu maa (pole koolieelikutega tegelemist üldse õppinud), aga ema ju *vana kala* juba. Siis ta ikka rääkis, mis meetodid ja tegevused lastele rohkem meeldivad ja kuidas distsipliini paremini hoida.

Keskendusime oma vestluses sinuga naispedagoogide järjepidevusele, aga sinu isale pole samuti kooliteema võõras. Mis asju sa temaga arutad?

Isa mul pedagoogilist nõu andma ei kipu, me arutame kõikidel muudel teemadel – miks asjad siin elus toimivad üht – või teistmoodi. Imetlen tema laialdasi teadmisi ja oskusi. Isalt on pärit minu suur soov teisi õpetada. Ma tean, et ta on uhke selle üle, kuhu ma olen juba jõudnud.

Mul on hea meel, et mul on just selline väga pedagoogiline perekond.

ÕE poolt korraldatud Halloweeni peol olid õpilased, kes vähegi viitsisid ennast ära maskeerida ja kobale tulla. Peol võis kobata: zombisi, hulluarste, erinevaid loomi, vampiire, torumeest jne. Oli äge! **Pille-Riin Seimann**

Palju õnne!

Meie majahoidja **Martin Tuulik** sai tiitli **Sädeinimene** e kõige tublim kogukonna heaks tegutseja.

Läänemaa meistrivõistlustel kreeka-rooma maadluses saavutasid meie õpilased suurepäraseid tulemusi: **Raul Reesar (3. kl) — 1. koht**

Robin Reesar (3. kl) — 2. koht

Markos Merisalu (12. kl) — 1. koht

Läänemaa koolispordiliidu meistrivõistlustel sumomaadluses:

Raul Reesar — 1. koht

Robin Reesar — 4. koht

3. klassi Maaris tahtis lihtsalt paberi ära värvida, aga välja tuli ilus metsapilt.

